

Tytus Bolesław Karpiński

Official Number	P-0816
Rank	polski: płk pilot brytyjski: G/C
Date of birth	1894-01-04
Date of death	1982-06-04
Cemetery	Londyn, Popes Ln - South Ealing Cemetery Wsp. 51.49915, -0.30106
Grave	3A.C. HH
Photo of grave	<p>A photograph of a dark, rectangular gravestone. The inscription is in gold lettering. At the top, it reads 'PROF. DR. JAN ŚWIDA' and 'UR. 1908 - ZM. 7. 6. 71.'. Below that, separated by a small cross symbol, is 'PUŁKOWNIK PILOT INŻYNIER TYTUS BOLESŁAW KARPINSKI' and '4. 01. 1894 - 4. 06. 1982'. Another small cross symbol is below that, followed by 'IRENA ZE ŚWIDÓW KARPINSKA' and '22. 10. 1901 - 6. 11. 1983'.</p>
Country	Wielka Brytania
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek
 Informacja: Krzysztof Michalski
 Zdjęcia: Jan Kozmiński via Krzysztof Michalski

Tytus Bolesław Karpiński urodził się 4 stycznia 1894 r. w Łowiczu. Po ukończeniu gimnazjum w Łowiczu studiował na wydziale mechanicznym Politechniki Warszawskiej. W sierpniu 1914 r. został powołany do rosyjskiej kalwarii i wziął udział w walkach pod Warszawą. Następnie został skierowany do Szkoły Podchorążych Artylerii w Odessie, po ukończeniu której odszedł na front wołyński. W 1916 r. został przeniesiony do 7 Oddziału Lotniczego jako oficer do współpracy z artylerią. W późniejszym okresie został oficerem technicznym eskadry. W 1917 r. wstąpił do III Korpusu Armii Polskiej na Wschodzie, gdzie służył jako starszy oficer baterii. W czerwcu 1918 r. po rozbrojeniu korpusu przez wojska austriackie przedostał się do Warszawy i rozpoczął studia na wydziale elektrotechnicznym Politechniki Warszawskiej. W listopadzie 1918 r. stopniem porucznika uczestniczył w rozbrajaniu Niemców i przejęciu lotniska mokotowskiego. Po odzyskaniu niepodległości został dowódcą kompanii lotniczej w Warszawie. Po wypadku lotniczym, w którym został ciężko ranny odszedł do szpitala. Po wyleczeniu został zastępcą kierownika Centralnej Składnicy Lotniczej. W styczniu 1919 r. uczestniczył w utworzeniu 11 Eskadry Wywiadowczej, z którą odszedł na front litewsko-białoruski. Latał bojowo z sierż. pil. Karolem Bielem i kpt. pil. Wacławem Iwaszkiewiczem. W styczniu 1920 r. po dyslokacji eskadry do Torunia został dowódcą 11 Eskadry Wywiadowczej i dostał awans na kapitana. W 1922 r. w stopniu majora został oficerem technicznym 1 Pułku Lotniczego. W 1922 r. otrzymał włoską odznakę obserwatora. W 1924 r. został oddelegowany na kurs "Service des Fabrication" w Paryżu, w ramach kursu odbył praktykę u Citroëna. W kwietniu 1925 r. został mianowany komendantem Parku Lotniczego 1 Pułku Lotniczego. W grudniu 1925 r. ukończył kurs pilotażu w 1 Pułku Lotniczym i otrzymał tytuł i odznakę pilota nr 812. Od 1926 r. był szefem wydziału technicznego w Departamencie Lotnictwa. 3 maja 1926 r. został mianowany podpułkownikiem /2 lokata/. 31 października 1928 r. został skierowany na studia do Wyższej Szkoły Technicznej "Ecole Supérieure d'Aéronutique" w Paryżu, gdzie po dwóch latach uzyskał tytuł inżyniera, po czym odbył pięciomiesięczny staż we francuskim Ministerstwie Lotnictwa. W styczniu 1931 r. objął funkcję drugiego zastępcy szefa Departamentu Aeronautyki. Uczestniczył w organizacji i szkoleniu kadry technicznej lotnictwa. Był inicjatorem powstania komisji wypadków lotniczych, komisji gospodarki materiałowej oraz dywizjonu doświadczalnego. 1 stycznia 1933 r. został mianowany pułkownikiem /1 lokata/. W marcu 1933 r. otrzymał francuską odznakę pilota. W kwietniu 1933 r. został mianowany pierwszym zastępcą szefa Departamentu Aeronautyki. W 1939 r. w obliczu zbliżającej się wojny zorganizował ruchome parki naprawy sprzętu lotniczego. W wrześniu 1939 r. przekroczył granicę rumuńską i przedostał się do Francji, a w 1940 r. do Anglii. W Blackpool został przewodniczącym komisji selekcyjnej personelu technicznego. W RAF-ie otrzymał stopień Wing Commandera. W 1941 r. został oficerem łącznikowym przy RAF Maintenance Command. W 1942 r. przydzielony do Air Ministry jako oficer łącznikowy polskiej grupy planowania i zaopatrzenia. Zorganizował polską sekcję techniczno-zaopatrzeniową. Awansowany na stopień Grup Captaina i Air Commodora. W 1947 r. zwolniony z wojska. Po dwuletnim pobycie w Lotniczym Korpusie Przysposobienia i Rozmieszczenia pozostał na emigracji w Wielkiej Brytanii. Zamieszkał wraz z żoną Ireną w Londynie w dzielnicy Hampstead. Obywatelstwa brytyjskiego nie przyjął. W 1949 r. wraz z gen. L. Rayskim i ppłk. T. Lewkowiczem przystąpił do polskiej spółki "Fleet Laundry Hampstead Ltd" mieszczącej się przy 144 Fleet Road. W lipcu 1969 r. przeszedł na emeryturę i przeprowadził się do dzielnicy

Ealing. Płk obs. pil. inż. Tytus Karpiński zmarł 4 czerwca 1982 r. w Londynie, pochowany został na South Ealing Cemetery. Był odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych, Krzyżem Zasługi, Polową Odznaką Obserwatora, Krzyżem Komandorskim Korony Rumunii oraz pamiątkowymi medalami polskimi i zagranicznymi.

Opracowanie : Krzysztof Michalski

Źródła:

- 1."Skrzydła" nr 127/613 z 1982r.-artykuł gen. obs. Stefana Sznuka i mjr. pil. Stanisława Mioduchowskiego.
- 2."Geneza i początki organizacji lotnictwa polskiego"- Teresa Garbacz
3. Dzienniki Personalne Ministerstwa Spraw Wojskowych
- 4."Ku czci poległych lotników. Księga pamiątkowa"- praca zbiorowa pod redakcją mjr. dypl. pil. Mariana Romeyki str.179-180
- 5.Informacje uzyskane od płk Tadeusza Lewkowicza